

Ἡ Μαγεία

Ἐοσίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου

Περιγραφή: Τα εἶδη τῆς μαγείας εἶναι πολλά

1. Ἡ καθαυτό μαγεία
2. Ἡ μαντεία
3. Ἡ γοητεία
4. Ἡ φαρμακεία
5. Ἡ οἰωνοσκοπία
6. Ἡ αστρολογία
7. Τα φυλαχτά
8. Οἱ κλήδονες

Γιατί ο Θεός ἀπαγορεύει τα μαγικά;
Γιατί οἱ Χριστιανοί ἐπέσαν στα μαγικά

- Οι δαίμονες δεν θεραπεύουν αλλά θανατώνουν
- α) Μόνο ο Θεός θεραπεύει αληθινά
 - β) Μόνο ο Θεός γνωρίζει τα απόκρυφα
- γ) Οι Χριστιανοί δεν πρέπει να φοβούνται το διάβολο και τους δαίμονες
Πως τιμωρεί ο Θεός τους μάγους και όσους προστρέχουν σ' αυτούς
Πως να φυλάγονται οι Χριστιανοί από τα μαγικά

Προοίμιο

Ταιριάζει σέ όσα θά πῶ παρακάτω, νά δανεισθῶ τό θρηνητικό ἐκεῖνο ρητό τοῦ προφήτη Ἰερεμία καί νά φωνάξω κι ἐγώ μέ ὀδύνη : “Ποιός θά βάλει στά μάτια μου πηγὴ δακρῶν, γιά νά κλάψουν πικρά τό λαό τῶν Χριστιανῶν μέρα καί νύχτα;” Γιατί ποιός μπορεῖ, ἀλήθεια, νά μήν τόν κλάψει, ὅταν σκεφθεῖ πῶς, ἐνῶ ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ νίκησε μέ τό σταυρικό Του θάνατο ὅλους τούς δαίμονες, οἱ Χριστιανοί τούς ἀναδεικνύουν πάλι νικητές καί τροπαιούχους μέ τίς διάφορες μαγεῖες τους; Καί ποιός μπορεῖ νά μή χύσει πικρά δάκρυα, ὅταν συλλογισθεῖ πῶς, ἐνῶ ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός ἀπάλλαξε ἀπό τήν τυραννία τοῦ διαβόλου τόν κόσμο καί τούς Χριστιανούς, αὐτοί, μέ τή μαγεία, τόν ξαναφέρνουν στόν κόσμο καί τόν ξανακάνουν τύραννό τους;

Εἶναι ἢ δέν εἶναι, λοιπόν, γιά κλάματα ἢ τωρινή κατάσταση τῶν Χριστιανῶν, ἀφοῦ, μέ τά μαγικά καμώματα καί σατανικά τεχνάσματά τους, ἀναβιώνουν στήν οὐσία τή λατρεία τῶν δαιμόνων; Ἐνῶ δηλαδή φανερά λατρεύουν τόν ἀληθινό Θεό, κρυφά τόν ἀρνοῦνται καί λατρεύουν τό διάβολο. Τό μεγαλύτερο μάλιστα κακό εἶναι τοῦτο : Μολονότι χρησιμοποιοῦν ἕνα σωρό μαγικά, οὔτε πού καταλαβαίνουν πῶς ἀρνοῦνται ἔτσι τό Θεό, καταφρονοῦν τό Χριστό καί ἀγκαλιάζουν τό διάβολο. Τί μεγάλη πλάνη! Κρυφή καί ἀπατηλή, ψυχώλεθρη καί θανατηφόρα!

Γι' αὐτό, λοιπόν, ἀποφάσισα νά ἐλέγξω τήν πλάνη καί ν' ἀποδείξω ὅτι οἱ Χριστιανοί οὔτε μάγοι πρέπει νά γίνονται οὔτε κανένα εἶδος μαγείας νά χρησιμοποιοῦν.

Τά εἶδη τῆς μαγείας εἶναι πολλά.

Ἐφοῦ ὁ διάβολος χωρίστηκε ἀπό τόν ἕνα Θεό, ἔπεσε στά πολλά κι ἔγινε “ποικίλος καί πολυμέριστος”. Ἐτσι καί τά εἶδη τῆς κακίας καί τῶν μαγικῶν, πού ἐπινόησε καί ἔσπειρε στούς ταλαίπωρους ἀνθρώπους, εἶναι ποικίλα, σχεδόν ἀναρίθμητα.

Καί νά τά βασικότερα εἶδη :

1. Ἡ καθαντό μαγεία. Εἶναι, θά λέγαμε, μιά τέχνη, μέ τήν ὁποία

καλοῦνται οἱ δαίμονες καί ἐρωτοῦνται καί ἀπαντοῦν, φανερώνοντας ἄλλοτε κρυμμένους θησαυρούς, ἄλλοτε ἐρμηνεῖες ὀνείρων καί ἄλλοτε ἄλλα ἀπόκρυφα. Ὅσοι ἀσκοῦν αὐτή τήν “τέχνη” ὀνομάζονται μάγοι, καί ἰσχυρίζονται ὅτι ὑπάρχουν τρεῖς τάξεις δαιμόνων· οἱ ἐναέριοι, πού τούς θεωροῦν ἀγαθοποιούς· οἱ ἐπίγειοι, πού τούς θεωροῦν καί καλούς καί κακούς· καί οἱ κάτω ἀπό τή γῆ, πού τούς χαρακτηρίζουν ὡς κακοποιούς. Στήν πραγματικότητα, βέβαια, ὅλοι οἱ δαίμονες εἶναι κακοί καί κακοποιοί, ποτέ ἀγαθοποιοί.

2. Ἡ μαντεία. Ἀσκεῖται ἀπό τούς μάντεις. Αὐτοί ὑπηρετοῦν τούς δαίμονες, χρησιμοποιοῦντας τήν παλάμη τοῦ χεριοῦ τους ἢ κάποιες θυσιές ἢ ἀπατηλά ἔμπλαστρα ἢ ἄλλα παρόμοια μέσα. Οἱ μάντεις λένε ὅτι μποροῦν νά γνωρίσουν τό μέλλον.

3. Ἡ γοητεία. Ἀσκεῖται ἀπό τούς γόητες. Ὀνομάζονται ἔτσι ἀπό τούς “γούους” (θρήνους), πού κάνουν στά μνήματα, ὅταν ἐπικαλοῦνται τούς δαίμονες καί τούς ζητοῦν νά βλάψουν ἕναν ἄνθρωπο - νά τόν παραλύσουν, νά τόν τυφλώσουν, νά τόν ἀρρωστήσουν γενικά. Αὐτοί, ἐπίσης, καμώνονται πώς βγάζουν καί νεκρούς ἀπό τόν ἄδη! Στούς γόητες ἀνήκουν κι ἐκεῖνοι πού “βλέπουν” διάφορα φαντάσματα στούς τάφους καί ἀνοίγοντάς τους, καῖνε δῆθεν τούς βρυκόλακες! Μιά κατηγορία αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων, πού λέγονται γητευτές, μαζί μέ τίς ἐπικλήσεις τῶν δαιμόνων ἀνακατεύουν ψαλμούς τοῦ Δαβίδ καί ὀνόματα ἁγίων, τοῦ Χριστοῦ, τῆς Θεοτόκου.

4. Ἡ φαρμακεία. Οἱ φαρμακοί κατασκευάζουν κάποια “φαρμακερά” ποτά εἴτε γιά νά θανατώσουν κάποιον εἴτε γιά νά σκοτίσουν τό νοῦ του εἴτε γιά νά τόν ἐλκύσουν σέ σαρκικό ἔρωτα. Αὐτά, κατεξοχήν, χρησιμοποιοῦν οἱ γυναικες γιά νά “πλανέψουν” καί νά τραβήξουν τούς ἄνδρες πού θέλουν.

5. Ἡ οἰωνοσκοπία. Οἱ οἰωνοσκόποι προλέγουν δῆθεν τά μέλλοντα ἀπό τόν τρόπο πού πετοῦν τά πουλιά, ἀπό τίς φωνές τῶν ζώων κ.λπ. Τέτοιοι, οὐσιαστικά, εἶναι καί οἱ προληπτικοί : Αὐτοί προσέχουν ποιούς θά συναντήσουν, ὅταν μάλιστα πρόκειται νά ταξίδεψουν ἢ νά ψαρέψουν ἢ, τέλος πάντων, νά κάνουν κάποια ἐργασία. Ἐπίσης πιστεύουν στή μοίρα, στήν τύχη (τό “ριζικό”, τό “γούρι”), σέ οἰωνούς, σέ ποδαρικά καί ὄνειρα. Θεωροῦν ἄλλες ἡμέρες καλές καί ἄλλες κακές, ὅπως λ.χ. τίς Τρίτες, καί φοβοῦνται ν’ ἀρχίσουν ὀτιδήποτε τίς “κακές” ἡμέρες. Τό ἔχουν “γρουσουλιά” νά δώσουν στούς γείτονες φῶς καί φωτιά. Προσκυνοῦν τό νέο φεγγάρι. Πιστεύουν σέ νεράϊδες καί καλλικάντζαρους. Περιεργάζονται τίς φυσικές ἀντιδράσεις τοῦ σώματός τους καί λένε ὅτι τό τάδε θά τούς συμβεῖ, ἐπειδή λ.χ. τούς τρώει τό χέρι τους ἢ παίζει τό μάτι τους ἢ βουίζει τ’ αὐτί τους κ.ο.κ. Ὅταν θεμελιώνουν σπίτι ἢ ἀρχίζουν τή ναυπήγηση πλοίου, σφάζουν στά

θεμέλια ἢ στήν καρίνα ἕναν πετεινό ἢ πρόβατο ἢ ἄλλο ζῶο, προσφέροντας ἔτσι θυσία στό διάβολο.

6. Ἡ ἀστρολογία. Οἱ ἀστρολόγοι λένε ὅτι οἱ κατά προαίρεση ἐνέργειες τῶν ἀνθρώπων ὀρίζονται ἀπό τήν κίνηση τῶν ἄστρον. Στ' ἀστέρια ἀποδίδουν τίς ὁρμές τῆς ψυχῆς καί στούς σχηματισμούς τους τά διάφορα γεγονότα τῆς ζωῆς. Ἀπ' αὐτά, καί μέ τή συνέργεια τῶν δαιμόνων, μαντεύουν δῆθεν τό μέλλον, ἀντιμετωπίζοντας ἔτσι τ' ἀστέρια σάν ἰδιότυπους "θεούς".

7. Τά φυλαχτά. Τά χρησιμοποιοῦν οἱ φυλαχτάρηδες, τυλίγοντας σ' αὐτά μεταξωτή κλωστή καί γράφοντας ὀνόματα δαιμονικά. Πολλοί τά κρεμᾶνε ἀπό τό λαιμό ἢ τό χέρι τους γιά νά τούς φυλᾶνε ἀπό τό κακό. Ὅμοιοι μ' αὐτούς εἶναι κι ἐκεῖνοι πού φτύνουν στόν κόρφο τους, γιά νά ἐμποδίσουν τάχα μέ τό φτύσιμο τή βασκανία.

8. Οἱ κλήδονες. Μέ τούς κλήδονες προσπαθοῦν νά "μαντέψουν" δῆθεν τό μέλλον καί τό "ριζικό" κάθε ἀνθρώπου μέ διάφορους λόγους, κλήσεις καί ἄλλα παρόμοια. Κλήδονες γίνονται μέχρι σήμερα σέ πολλούς τόπους, καί μάλιστα στά νησιά, στό Γενέσιο τοῦ Τιμίου Προδρόμου (24 Ἰουνίου). Συνήθως συνδυάζονται καί μέ φωτιές, πού τίς ἀνάβουν οἱ ἀνθρωποι μπροστά στά μαγαζιά τους καί τίς περνᾶνε ἀπό πάνω.

Αὐτά εἶναι τά κυριότερα εἶδη τῆς μαγείας. Ὑπάρχουν καί ἄλλα πολλά. Τά περισσότερα ἀναφέρονται στήν Ἁγία Γραφή καί σέ κανόνες ἱερῶν Συνόδων, (κυρίως τῆς ΣΤ' Οἰκουμενικῆς).

Γιατί ὁ Θεός ἀπαγορεύει τά μαγικά;

Καιρός εἶναι τώρα νά ποῦμε, πῶς εἶναι ἐντελῶς ἀπαράδεκτο νά γίνονται ἀπό τούς Χριστιανούς ὅλ' αὐτά τά εἶδη τῶν μαγικῶν. Γιατί ἂν αὐτά ἀπαγορεύονται στούς Ἑβραίους, πού ἦταν πνευματικά νήπιοι, πόσο μάλλον ἀπαγορεύονται στούς Χριστιανούς, τά τέκνα τῆς ἀλήθειας καί τῆς χάριτος τοῦ Εὐαγγελίου;

Στό Δευτερονόμιο ὁ Θεός πρόσταζε τούς Ἑβραίους: "Νά μή βρεθεῖ σέ σένα (Ἰσραήλ) κανένας, πού νά μαντεύει μαντεῖες, πού νά προβλέπει τά μέλλοντα μέ φωνές (κλήδονες) καί παρατηρήσεις σημείων (οἰωνῶν)· μάγος, πού ν' ἀσχολεῖται μέ ἐπαοιδία· ἐγγαστρίμυθος καί τερατοσκόπος, πού νά καλεῖ τούς νεκρούς" (Δευτ. 18:10). Στό Λευϊτικό, μάλιστα, προσθέτει νά μήν πλησιάζει κανένας ἐκείνους πού κάνουν αὐτά τά πράγματα, γιά νά μή μολυνθεῖ: "Νά μήν προσκολληθεῖτε (σέ μάγους) καί μολυνθεῖτε ἀπ' αὐτούς· ἐγώ εἶμαι ὁ Κύριος καί Θεός σας!" (Λευϊτ. 19:26, 31).

Ὁ Θεός ἀπαγορεύει τά μαγικά, ἐπειδή ὀδηγοῦν τόσο ἐκείνους πού τά χρησιμοποιοῦν, ὅσο καί ἐκείνους πού τά ζητοῦν, στήν προσκύνηση καί τή

λατρεία τῶν δαιμόνων. Γι' αὐτό καί ἀποτελοῦν θανάσιμη ἁμαρτία. Ἐκ τῆν ἄλλῃ, πάλι, τά μαγικά δέν μποροῦν νά προσφέρουν καμιά ὠφέλεια. “Οἱ μαντεῖες καί οἱ οἰωνισμοί καί τά ὄνειρα εἶναι μάταια”, λέει ἡ Γραφή (Σειράχ 34:5).

Γι' αὐτό τό λόγο οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι δίνουν ἐντολή στοὺς Χριστιανούς νά μή χρησιμοποιοῦν κανενός εἶδους μαγικά: “οὐ μαγεύσεις, οὐ φαρμακεύσεις” (Διαταγ. 7,3): “φεύγετε.....ἐπαοιδάς, κλήδονας, μαντείας, καθαρισμούς, οἰωνισμούς, ὀρνιθοσκοπίας, νεκρομαντείας, ἐπιφωνήσεις” (δ.π. 2,62)

Σκεφθεῖτε, Χριστιανοί, πῶς ὅταν λάβατε τό ἅγιο Βάπτισμα, σᾶς ρώτησε ὁ ἱερέας - ἢ μάλλον ὁ ἴδιος ὁ Χριστός: “Ἀποτάσῃ τῷ σατανᾷ καί πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ καί πάσῃ τῇ λατρείᾳ αὐτοῦ καί πάσῃ τῇ πομπῇ αὐτοῦ;”. Καί ὁ καθένας ἀπό σᾶς, μέ τό στόμα τοῦ ἀναδόχου του, ἀπάντησε:

“Ἀποτάσσομαι”. Ὅχι μόνο τό σατανά, ἀλλά καί ὅλα τά ἔργα του καί τῇ λατρείᾳ του καί τῇ πομπῇ του. Ἄλλά ποιά εἶναι ἡ λατρεία τοῦ σατανᾷ; Ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἱεροσολύμων ἀπαντᾷ, πῶς εἶναι οἱ μαντεῖες, οἱ φαρμακεῖες καί ὅλα τά ἄλλα εἶδη τῶν μαγικῶν, πού ἀπαριθμήσαμε. Καί ποιά εἶναι ἡ πομπή του; Ὁ ἱερός Χρυσόστομος λέει, πῶς εἶναι τά θέατρα, οἱ ἵπποδρομίες, οἱ κλήδονες καί κάθε ἁμαρτία.

Δέν καταλαβαίνετε λοιπόν, ἀδελφοί, πῶς γιά ἐκείνη τὴν ὁμολογία καί ὑπόσχεσή σας τὴν ὥρα τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος, θά σᾶς ζητηθεῖ λόγος τὴν ἡμέρα τῆς Κρίσεως; Δέν ξέρετε ὅτι πρέπει νά τηρήσετε ἀπόλυτα τὴ συμφωνία, πού κάνατε μέ τό Θεό; Πῶς ἀφήνετε τό Χριστό καί πηγαίνετε στοὺς μάγους καί τίς μάγισσες, δηλαδή στόν ἴδιο τό διάβολο;

Αὐτός ὁ λόγος “ἀποτάσσομαί σοι, σατανᾷ, καί πάσῃ τῇ λατρείᾳ σου καί πάσῃ τῇ πομπῇ σου”, ἅς εἶναι πάντα στό στόμα σας καί στό νοῦ σας, σάν χαλινάρι καί ἐμπόδιο ἀπό κάθε εἶδος μαγείας. Αὐτός ὁ λόγος θά σᾶς κάνει νά μή φοβᾶστε τά “κακά συναπαντήματα” (!) τῶν ἀνθρώπων, οὔτε κρωγμούς καί πετάγματα πουλιῶν καί ἄλλα παρόμοια, ὅταν βγαίνετε ἀπό τό σπίτι σας. Αὐτός ὁ λόγος, συνδυασμένος μέ τό σημεῖο τοῦ Σταυροῦ, θά σᾶς κάνει νά μή φοβᾶστε οὔτε τόν διάβολο μέ ὅλη του τὴ δαιμονική παράταξη. Μόνο μὴν παύετε νά τόν ἐπαναλαμβάνετε παντοῦ καί πάντοτε, ὅπως συμβουλεύει ἡ χρυσόλαλη γλῶσσα τοῦ ἁγίου Ἰωάννου: “Παρακαλῶ νά μένετε καθαροί ἀπό τὴν ἀπάτη τῆς μαγείας, ἔχοντας σάν στήριγμα αὐτό τό λόγο. Καί ὅπως δέν θά πηγαίνατε ποτέ στήν ἀγορά χωρίς ροῦχα ἢ παπούτσια, ἔτσι νά μὴν πηγαίνετε πουθενά καί χωρίς νά λέτε, ξεκινώντας, τὴ φράση: “Ἀποτάσσομαί σοι, σατανᾷ, καί τῇ πομπῇ σου καί τῇ λατρείᾳ σου, καί συντάσσομαί σοι, Χριστέ”. Ποτέ μὴ βγεῖς ἀπό τὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ σου χωρίς τά παραπάνω λόγια. Γιατί εἶναι τό στήριγμά σου, τό ὄπλο

σου, τό ἄπαρτο κάστρο πού σέ περιτειχίζει. Παράλληλα σφραγίσου καί μέ τό σημεῖο τοῦ Σταυροῦ. Ἔτσι, ὄχι μόνο ἄνθρωπος, μά οὔτε κι αὐτός ὁ διάβολος δέν θά μπορέσει νά σέ βλάψει, βλέποντάς σε παντοῦ μ' αὐτή τήν πανοπλία”.

Γιατί οἱ Χριστιανοί ἔπесαν στά μαγικά.

Ἡ αἰτία πού οἱ σημερινοί Χριστιανοί ἔπесαν στά ἔργα τοῦ διαβόλου, καί μάλιστα στά μαγικά, εἶναι τό ὅτι δέν συλλογίζονται τίς ὑποσχέσεις ἐκεῖνες πού ἔδωσαν στό Χριστό ὅταν βαπτίσθηκαν, ἀλλά τίς ξέχασαν καί τίς ἔσβησαν τελείως ἀπό τή μνήμη τους καί τήν καρδιά τους. Γι' αὐτό καί πραγματοποιοῦνται σ' αὐτούς τά λόγια πού εἶπε ὁ Κύριος: “Ὅταν τό ἀκάθαρο πνεῦμα (τό δαιμόνιο) βγεῖ ἀπό τόν ἄνθρωπο, περιδιαβαίνει σέ τόπους ἀνυδροῦς ζητώντας ἀνάπαυση, μά δέν βρίσκει. (Γιατί ἀνάπαυση βρίσκει μόνο ὅταν κυριεύει τόν ἄνθρωπο καί τοῦ κάνει κακό). Τότε λέει: “Ἄς γυρίσω πάλι στό σπιτάκι μου (δηλαδή στήν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου), ἀπ' ὅπου ἔφυγα”. Κι ὅταν ἔρθει, βρίσκει τό σπίτι ἀφύλαχτο, σκουπισμένο, στολισμένο, ἔτοιμο. (Βρίσκει δηλαδή τόν ἄνθρωπο ἀμέριμνο καί διατεθειμένο νά τόν δεχθεῖ πάλι). Τότε πηγαίνει, φέρνει κι ἄλλα ἑπτὰ δαιμόνια, πονηρότερα μάλιστα, μπαίνει μαζί τους στήν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου καί κατοικεῖ ἐκεῖ μόνιμα πιά. Ἔτσι ἡ κατάσταση τοῦ ἀνθρώπου γίνεται τελικά χειρότερη ἀπ' ὅτι ἦταν πρῖν (κι ἀπό τό Βάπτισμα!).” (Ματθ. 12:43-45).

Ὅσοι λοιπόν Χριστιανοί ἀσχολοῦνται μέ τά μαγικά, διώχνουν ἀπό τίς καρδιές τους τή θεία χάρη, τό Πνεῦμα τό Ἅγιο, καί βάζουν μέσα τους τό ἀκάθαρο πνεῦμα, τό δαιμόνιο. Μέ τή δαιμονική ἐνέργεια τότε, κάνουν κάθε τι σατανικό καί περιέργο.

Πῶς μποροῦν, ἐπομένως, ὅσοι ἀσχολοῦνται μέ τά μαγικά, νά εἶναι ἢ νά λέγονται Χριστιανοί; Χριστιανοί καί μάγοι; Χριστιανοί καί δαιμονολάτρες; Ἄνηκουστο! Ἄδύνατο! Πῶς νά συμφωνήσουν τό φῶς μέ τό σκοτάδι, τά τέκνα τοῦ Θεοῦ μέ τά τέκνα τοῦ διαβόλου;... Μάταια λένε αὐτοί οἱ ἄνθρωποι πῶς εἶναι Χριστιανοί. Μέ τά λόγια μόνο εἶναι Χριστιανοί, μά μέ τά ἔργα τους προδότες τοῦ Χριστοῦ, ἀσεβεῖς εἰδωλολάτρες καί σατανολάτρες.

Οἱ δαίμονες δέν θεραπεύουν ἀλλά θανατώνουν.

Ἄλλά τί προφασίζονται μερικοί Χριστιανοί;

Ἐμεῖς, λένε, καταφεύγουμε στους μάγους (δηλαδή στους δαίμονες!) ἐπειδή

α) βρίσκουμε γιατροιά στίς ἀρρώστιες μας,

β) μαθαίνουμε τό μέλλον καί ἄλλα κρυφά πράγματα,

γ) φοβόμαστε τούς δαίμονες καί θέλουμε, διαμέσου τῆς μαγείας, νά τούς ἐξευμενίσουμε.

Ἐπαντοῦμε λοιπόν σ' αὐτά·

α) Μόνο ὁ Θεός θεραπεύει ἀληθινά.

Ἄνοητε ἄνθρωπε, καταφεύγεις στούς μάγους γιά νά γιαιτρευτεῖς; Καί πιστεύεις, πῶς ὁ διάβολος θά γιαιτρέψει πραγματικά τήν ἀρρώστια σου; Ἐκεῖνος “ἀνθρωποκτόνος ἦν ἀπ’ ἀρχῆς” (Ἰω. 8:44), καί θανάτωσε ὅλο τό γένος τῶν ἀνθρώπων. Πῶς τώρα θά γίνει γιαιτρός σου; Δέν εἶδες, πού οἱ δαίμονες δέν μπόρεσαν νά γιαιτρέψουν οὔτε τούς δικούς τους μάγους ἀπό τίς πληγές πού τούς προξένησε ὁ Μωϋσῆς στήν Αἴγυπτο; (Ἐξόδ. 9:11). Καί τώρα θά κάνουν καλά ἐσένα; Καί ἂν οἱ δαίμονες δέν λυποῦνται τήν ψυχή σου, πῶς θά λυπηθοῦν τό σῶμα σου; Ἀστεῖα πράγματα! Γιατί δέν ὑπάρχει τίποτα γλυκύτερο γιά τό διάβολο ἀπό τό νά τυραννάει τόν ἄνθρωπο μέ κάθε τρόπο. Εὐκολότερο εἶναι νά δώσει κρύο ἢ φωτιά καί φλόγα τό χιόνι, παρά νά γιαιτρέψει ὁ διάβολος πραγματικά. Οὔτε μπορεῖ οὔτε θέλει οὔτε ξέρει πῶς νά γιαιτρεύει. Ἄλλά κι ἂν ὑποθεθεῖ ὅτι καί μπορεῖ καί θέλει καί ξέρει, ὅμως ἂν δέν τοῦ ἐπιτρέψει ὁ Θεός, ἀπό μόνος του δέν μπορεῖ νά κάνει τίποτα.

Πίστεψε λοιπόν, ἀδελφέ, ὅτι μόνο ὁ Θεός εἶναι ὁ ἀληθινός γιαιτρός ψυχῶν καί σωμάτων. Οἱ μάγοι καί οἱ δαίμονες γιαιτρεύουν ὄχι στ’ ἀλήθεια ἀλλά φανταστικά. Μά κι ἂν θελήσουν νά γιαιτρέψουν τό σῶμα σου μέ παραχώρηση τοῦ Θεοῦ, νά ξέρεις ὅτι τό γιαιτρεύουν μέ σκοπό νά θανατώσουν τήν ψυχή σου. Πῶς; Τραβώντας σε ἀπό τήν πίστη τοῦ Χριστοῦ καί πείθοντάς σε νά πιστεύεις σ’ ἐκείνους. Ποιά λοιπόν ἡ ὠφέλειά σου, ἂν ἐδῶ ἔχεις πρόσκαιρη υἰγεία, ἐκεῖ ὅμως κολαστεῖς αἰώνια; Νά χαθεῖ τέτοια υἰγεία! Νά χαθεῖ τέτοια ζωή!

Ὁ διάβολος, ἀδελφοί μου, εἶναι ἕνας ψαράς πολύ πανοῦργος. Βάζει μικρό δόλωμα καί θέλει νά πιάσει μεγάλο ψάρι. Μέ χάρα σᾶς δίνει λίγη υἰγεία, μόνο καί μόνο γιά νά σᾶς στερήσει τόν παράδεισο, γιά νά σᾶς κολάσει αἰώνια!

Πῶς μπορεῖτε λοιπόν, γιά τό παραμικρό πρόβλημα, νά ἐγκαταλείπετε τό γλυκύτατο Χριστό - τόν ποιητή, τό λυτρωτή, τόν ἀληθινό γιαιτρό σας - καί νά πηγαίνετε στόν καταραμένο διάβολο - τό φονιά καί τύραννό σας; Πῶς σᾶς κάνει καρδιά νά καταφρονεῖτε τόσους ἀγίους, πού εἶναι φίλοι καί εὐεργέτες καί θεραπευτές σας, καί νά καταφεύγετε στούς μάγους καί τούς δαίμονες, πού εἶναι οἱ πιό ἄσπονδοι ἐχθροί σας;

Μά πιστεύετε στ’ ἀλήθεια, πῶς αὐτά πού κάνει μιά ἀλλοπαρμένη

κακόγρια, μιά τσιγγάνα, μιά μάγισσα, δέν μπορεῖ νά τά κάνει καί ὁ Χριστός; Πιστεύετε πώς μέ τά κάρβουνα καί τά πέταλα καί τά διαβολικά φυλαχτά δέν ἔχουν ἴση τουλάχιστο δύναμη ὁ Σταυρός, ὁ ἀγιασμός καί τά ἄλλα σωτήρια ἱαματικά μέσα τῆς πίστεώς μας; Ἄχ, ἀχάριστα πλάσματα! Ἄχ γενεά ἄπιστη καί σκληρόκαρδη! Πόσο δίκιο ἔχει ὁ Χριστός μας νά λυπᾶται καί νά φωνάζει παραπονετικά μαζί μέ τόν προφήτη Ἡσαΐα: “Ἄκουε, οὐρανέ, καί ἐνωτίζου, γῆ... υἱούς ἐγέννησα καί ὕψωσα, αὐτοί δέ με ἠθέτησαν” (Ἡσ.1:2).

Γιά νά μή λυπᾶται λοιπόν ὁ Ἰησοῦς ἐξαιτίας σας, γιά νά μή φαίνεστε κι ἐσεῖς ἀχάριστοι στό μεγάλο αὐτό Εὐεργέτη σας, σᾶς παρακαλῶ ἀδελφοί μου, μήν πηγαίνετε σέ μάγους καί μάγισσες καί τσιγγάνες. Κι ὅταν ἀρρωσταίνετε, νά προστρέχετε στό Χριστό μέ ζωντανή πίστη καί νά ζητᾶτε ἀπ’ Αὐτόν τή γιατρεία σας. Γιατί Αὐτός εἶναι ὁ φιλόστοργος πατέρας σας. Κι ἂν σᾶς ἔδωσε τήν ἀρρώστια, σᾶς τήν ἔδωσε γιά νά δοκιμάσει τήν ὑπομονή σας, γιά νά σᾶς στεφανώσῃ περισσότερο καί γιά νά δεῖ ἂν τόν ἀγαπᾶτε γνήσια. Νά προστρέχετε ἀκόμα στήν Κυρία Θεοτόκο, πού θεραπεύει τούς ἀσθενεῖς καί παρηγορεῖ τούς λυπημένους. Νά προστρέχετε, τέλος, στούς ἀγίους Πάντες καί νά τούς παρακαλεῖτε μέ θερμῆ. Ἔτσι θά πετύχετε τήν ἀληθινή θεραπεία σας.

Κι ἂν ὅμως δέν βρεῖτε τήν πολυπόθητη υἰεῖα, κι ἂν ὁ Θεός σᾶς ἀφήσῃ νά ταλαιπωρεῖστε, ἐπειδή αὐτό συμφέρει τήν ψυχή σας, και πάλι πρέπει νά στέκεστε ἀνδρείοι καί στερεοί στήν πίστη. Χίλιες φορές νά προτιμήσετε τό θάνατο, παρά νά καταφύγετε σέ μάγους καί ν’ ἀρνηθεῖτε ἔτσι τό Χριστό.

β) Μόνο ὁ Θεός γνωρίζει τά ἀπόκρυφα.

Ὅσοι θέλουν νά μάθουν τό μέλλον ἢ διάφορα κρυφά πράγματα, ἄς γνωρίζουν, ὅτι μόνο ὁ Θεός ξέρει ὅλα τά ἀπόκρυφα καί μόνο ὁ Θεός προγνωρίζει τά μέλλοντα. Οἱ ἄγγελοι καί οἱ ἄνθρωποι γνωρίζουν κάποτε τά μυστικά αὐτά πράγματα, ὄχι ὅμως ἀπό μόνοι τους, ἀλλ’ ἀπό ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ. Οἱ μάγοι καί οἱ δαίμονες, πάντως, ἐπειδή εἶναι σκοτισμένοι καί δέν ἔχουν τό φωτισμό τοῦ Θεοῦ, δέν μποροῦν νά γνωρίζουν τίποτε κρυφό, οὔτε τί μέλλει νά συμβεῖ στόν κάθε ἄνθρωπο. Γιατί ὁ ἄνθρωπος εἶναι αὐτεξούσιος. Ἄν θέλει, κλίνει στό καλό· ἂν δέν θέλει τό καλό, κλίνει στό κακό. Ἄρα εἶναι ἄγνωστη ἡ ἐξέλιξη καί κατάληξή του. Γι’ αὐτό καί ὁ Θεός περιγελά τή Βαβυλώνα, πού οἱ κάτοικοί της πίστευαν στούς ἀστρολόγους καί στούς δαίμονες, καί τῆς λέει: “Ἄς σέ σώσουν τώρα οἱ ἀστρολόγοι, ἄς προβλέψουν τί πρόκειται νά σοῦ συμβεῖ!” (Ἡσ. 47:13).

Προγνωρίζουν, βεβαία, πολλά οἱ δαίμονες, ἀλλά τά ἐξωτερικά καί φυσικά, συμπεραίνοντας τά γεγονότα ἀπό τούς νόμους τῆς φύσεως. Ὅπως,

ἄλλωστε, καί πολλοί ἄνθρωποι σοφοί καί ἐπιστήμονες. Αὐτά ὅμως πού βρίσκονται στό βάθος τῆς καρδιάς τοῦ ἀνθρώπου καί ἐξαρτῶνται ἀπό τήν προαίρεσή του, μόνο ὁ Θεός τά γνωρίζει μέ ἀκρίβεια. Ἐκεῖνοι συμπεραίνουν μερικά ἀπό τίς κινήσεις τοῦ σώματος καί τήν ἐξωτερική συμπεριφορά τοῦ ἀνθρώπου. Ἔτσι, καί ὅσα φαίνονται νά προγνωρίζουν, τά γνωρίζουν σκοτεινά, ἀσαφῆ καί λοξά. Γι' αὐτό καί οἱ χρησμοί τῶν μαντείων ἦταν διαφοροῦμενοι, καί μπορούσαν νά ἐρμηνευθοῦν καί ἔτσι καί ἀλλιῶς.

Ἄς ἔρθουν τώρα ἐδῶ οἱ Χριστιανοί, πού πηγαίνουν στούς μάντεις καί τίς μάντισσες εἴτε γιά νά τούς ποῦν τό μέλλον εἴτε γιά νά τούς ἐξηγήσουν τά ὄνειρά τους εἴτε γιά νά τούς φανερώσουν χαμένα πράγματα ἢ κρυμμένους θησαυρούς. Ἄς ἔρθουν, λέω, γιά νά τούς πῶ ὅ,τι εἶπε καί ὁ προφήτης Ἡσαΐας κάποτε στόν Ἰσραήλ: Ἄνοητοι ἄνθρωποι, ὡς πότε θά κουτσαίνετε κι ἀπό τά δύο σας πόδια; Ὡς πότε θά πιστεύετε καί στό Χριστό καί στούς μάντεις, δηλαδή τούς δαίμονες; Γιατί ἂν πιστεύετε πῶς ὁ Χριστός, ὡς Θεός πού εἶναι, γνωρίζει τά πάντα καί τά φανερώνει σέ ὅσους Ἐκεῖνος θέλει, πῶς τρέχετε στούς μάντεις; Ἄν, ἀντίθετα, πιστεύετε πῶς οἱ μάντεις ἔχουν τήν γνώση τῆς ἀλήθειας, πῶς προσκυνᾶτε τό Χριστό καί ὀνομάζετε μάταια Χριστιανοί; Δέν ξέρετε, πῶς δέν μπορείτε νά δουλεύετε σέ δύο κυρίους;

Γιατί ὅμως, θά ρωτήσετε, κάποτε βγαίνουν ἀληθινά μερικά πράγματα, πού προλέγουν οἱ δαίμονες;

α) Ἐπειδή δέν πιστεύετε ἀκράδαντα στόν Κύριο καί μόνο, ἀλλά καί στούς δαίμονες. Ἔτσι, γιά τήν ἀπιστία σας, ὁ Θεός παραχωρεῖ νά γίνονται αὐτά πού ἐκεῖνοι προλέγουν.

β) Ἐπειδή, πηγαίνοντας στούς δαίμονες καί ζητώντας τήν βοήθειά τους, γίνεστε μόνοι σας δούλοι τοῦ διαβόλου, μπαίνετε κάτω ἀπό τήν ἐξουσία του. Ἔτσι, μπορεῖ πιά νά σᾶς κάνει ὅ,τι θέλει. Ἄρα, ὅ,τι σᾶς πεῖ τό πραγματοποιεῖ κιόλας, ὅπως ἓνας κακοῦργος πού σκλαβώνει κάποιον ἄνθρωπο· ἂν τοῦ πεῖ ὅτι θά ζήσει, θά ζήσει· ἂν τοῦ πεῖ πῶς θά πεθάνει, θά πεθάνει. Γιατί εἶναι στό χέρι τοῦ κακούργου νά κάνει εἴτε τό ἓνα εἴτε τό ἄλλο. Λέει σχετικά ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος: “Ἄς ὑποθέσουμε, πῶς ἓνα βασιλόπουλο ἐγκαταλείπει τό παλάτι του, πάει σέ τόπο ἔρημο καί μπαίνει θεληματικά κάτω ἀπό τήν ἐξουσία ἑνός λήσταρχου. Πές μου, μπορεῖ αὐτός ὁ λήσταρχος νά τοῦ πεῖ ἀπό πρῖν μέ βεβαιότητα ἂν θά ζήσει ἢ θά πεθάνει; Καί βέβαια μπορεῖ! Ὅχι ὅμως ἐπειδή προεῖδε τό μέλλον, ἀλλ' ἐπειδή, ἔχοντας γίνει κύριος τοῦ βασιλόπουλου, ἔχει τή δυνατότητα νά τοῦ κάνει ὅ,τι θέλει - εἴτε νά τό θανατώσει εἴτε νά τοῦ χαρίσει τή ζωή”.

Γι' αὐτό, ἀδελφοί μου Χριστιανοί, μήν πιστεύετε στήν πρόγνωση τῶν δαιμόνων, γιατί στήν πραγματικότητα δέν προγνωρίζουν τίποτα. Στόν

Κύριο μόνο νά ἔχετε πίστη βαθειά, κι Ἐκεῖνος θά σᾶς φανερώσει ἐκεῖνα πού πρέπει νά γνωρίζετε.

γ) Οἱ Χριστιανοί δέν πρέπει νά φοβοῦνται τό διάβολο καί τούς δαίμονες.

Γιατί, Χριστιανοί μου, μέ τά διάφορα μαγικά κάνετε τά χατήρια τοῦ διαβόλου; Αὐτός δέν ἔχει ἐξουσία καί δύναμη νά προκαλέσει οὔτε τόν παραμικρό πειρασμό. Ἐφ' ὅτου ὁ Χριστός σαρκώθηκε, ὁ διάβολος ἔχασε τήν τυραννική του ἐξουσία. Ὁ ἐνανθρωπήσας Κύριος τοῦ συνέτριψε τήν κεφαλή κι ἄφησε μόνο τήν οὐρά του νά σαλεύει, ἔτσι, γιά νά γυμνάζονται καί νά στεφανώνονται οἱ πιστοί. Τώρα μόνο μέ ἀπάτες παγιδεύει τούς ἀνθρώπους στήν κακία καί ὄχι τυραννικά, ὅπως πρίν. Δηλαδή μόνο κακές σκέψεις μπορεῖ νά μᾶς βάζει, ἀλλ' ἀπό τή δική μας θέληση ἐξαρτᾶται ἂν θά τίς δεχθοῦμε ἢ θά τίς διώξουμε. Κανένας πειρασμός, δέν μπορεῖ νά συμβεῖ στόν ἀνθρώπο, ἂν δέν τό ἐπιτρέψει ὁ Θεός. Μάταια, λοιπόν, καλοπιάνετε τούς δαίμονες μέ τίς μαγεῖες, γιατί δέν μποροῦν νά κάνουν τίποτα χωρίς τήν ἄδεια τοῦ Θεοῦ.

Πῶς τιμωρεῖ ὁ Θεός τούς μάγους καί ὄσους προστρέχουν σ' αὐτούς.

Μετά ἀπ' ὅσα εἶπαμε, εἶναι εὐνόητο γιατί ὁ Θεός τιμωρεῖ αὐστηρά ὄσους ἀσχολοῦνται μέ τά μαγικά ἢ τά χρησιμοποιοῦν.

Στήν Παλαιά Διαθήκη πρόσταζε νά θανατώνονται μέ λιθοβολισμό ὄσοι γίνονταν μάγοι, φαρμακοί κ.λπ. (Λευϊτ. 20:27). Ἀλλά καί πλήθη ὀλόκληρα ἀνθρώπων, πόλεις μεγάλες καί ἔνδοξες, παραδόθηκαν σέ πείνες καί σφαγές καί ἀφανισμούς ἐξαιτίας τῶν μαγικῶν, ὅπως ἡ Νινευί (Ναούμ 3:1), ἡ Βαβυλώνα (Ἡσ. 47:1-9), ἀκόμα καί ἡ Ἱερουσαλήμ (Ἱερ. 14:14).

Ἡ Ἐκκλησία μας, ἐπίσης ὀρίζει μεγάλες τιμωρίες (ἐπιτίμια). Γιά παράδειγμα, ἡ ΣΤ' Οἰκουμενική Σύνοδος (ξά' καν.) κανονίζει μέ ἐξάχρονη ἀποχή ἀπό τή θεία Κοινωνία, ὄσους καταφεύγουν σέ μάντις, ὄσους "λένε τή μοίρα" καί ὄσους κάνουν γητέματα. Ἄν ἐπιμείνουν στά πονηρά τους ἔργα, τούς χωρίζει τελείως ἀπό τήν Ἐκκλησία.

Ἡ τοπική Σύνοδος τῆς Ἀγκύρας (κδ' καν.) κανονίζει μέ πέντε χρόνια στέρηση τῆς θείας Κοινωνίας, ὄσους φέρνουν μάγους στά σπίτια τους, γιά νά βροῦν τά μάγια πού τούς ἔκαναν ἄλλοι.

Ὁ Μέγας Βασίλειος (ξε' καν.) βάζει τούς γόητες καί φαρμακοῦς στήν ἴδια μοίρα μέ τούς φονιάδες, ἐπιτιμώντας τους μέ εἰκοσάχρονη ἀποχή ἀπό τή θεία Κοινωνία.

Πῶς νά φυλάγονται οἱ Χριστιανοί ἀπό τά μαγικά.

Γιά νά φυλάγεσθε ἀπό τά μαγικά καί τήν ἐνέργεια τῶν δαιμόνων, νά

ἔχετε ὅλοι - μικροί καί μεγάλοι, ἄνδρες καί γυναῖκες - κρεμασμένο στό λαιμό σας τόν τίμιο Σταυρό. Τρέμουν οἱ δαίμονες τόν τύπο τοῦ Σταυροῦ καί φεύγουν μακριά ὅταν τόν βλέπουν. Ἄλλωστε, ὅπως ὁμολόγησαν οἱ ἴδιοι στόν ἅγιο Ἰωάννη τόν Βοστρινό, πού εἶχε ἐξουσία κατά τῶν ἀκαθάρτων πνευμάτων, τρία πράγματα φοβοῦνται περισσότερο· τό Σταυρό, τό ἅγιο Βάπτισμα καί τή Θεία Κοινωνία.

Νά ἔχετε ἐπίσης στό σπίτι σας, ἀλλά καί μαζί σας, τό ἅγιο Εὐαγγέλιο. Καί φυσικά νά τό μελετᾶτε. Σ' ὅποιο σπίτι ὑπάρχει Εὐαγγέλιο δέν μπαίνει ὁ διάβολος.

Τά ἀνδρόγυνα, γιά νά μή φοβοῦνται τό “δέσιμο”, πρὶν παντρευτοῦν πρέπει νά ἐξομολογοῦνται, νά νηστεύουν τρεῖς ἡμέρες, νά συνδυάζουν τό μυστήριο τοῦ γάμου μέ τήν τέλεση Θείας Λειτουργίας καί νά μεταλαμβάνουν ἔτσι τά ἄχραντα Μυστήρια. Προπαντός τά ἀνδρόγυνα νά ἔχουν πίστη στερεή καί ἀκλόνητη στόν Κύριο, κι Αὐτός θά διαλύσει τίς ἐνέργειες τῶν δαιμόνων.

Ἄν, γιά τήν ὀλιγοπιστία μερικῶν Χριστιανῶν, οἱ δαίμονες παρουσιάζουν διάφορα φαντάσματα, εἴτε σέ τάφους εἴτε σέ σπίτια εἴτε ἀλλοῦ, νά καλεῖται ἱερέας, νά γίνεται ἁγιασμός καί νά ραντίζεται ὁ τόπος. Ἔτσι, μέ τή Θεία χάρη, διαλύεται κάθε δαιμονική ἐνέργεια.

Τέλος, ὅταν ἓνας Χριστιανός πρόκειται νά χτίσει σπίτι ἢ νά κατασκευάσει καΐκι κ.τ.ό., ἄς προσκαλεῖ ἓναν ἱερέα νά τοῦ κάνει ἁγιασμό καί νά διαβάσει τήν κατάλληλη γιά τήν περίσταση εὐχή τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἐπίλογος

Οἱ μάγοι, οἱ μάγισσες καί ὅσοι καταφεύγουν σ' αὐτούς δέν ἔχουν θέση στήν βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Χάνουν τόν παράδεισο. Καί ποῦ στέλνονται; Ἄλλοίμονο! Στήν αἰώνια κόλαση μαζί μέ τούς ἄπιστους, τούς ἀσεβεῖς καί τούς εἰδωλολάτρες (Ἀποκ. 21:8). Νά πῶ καί κάτι φοβερότερο; Θά κολάζονται χειρότερα κι ἀπό τούς εἰδωλολάτρες. Γιατί αὐτοί, ἔτσι γεννήθηκαν στήν ἀσέβεια, ἔτσι καί πέθαναν. Δέν βαπτίσθηκαν στό ὄνομα τῆς ἁγίας Τριάδος. Δέν πίστεψαν στό Χριστό. Οἱ Χριστιανοί ὅμως, οἱ βαπτισμένοι, πού ἔγιναν παιδιά τοῦ Θεοῦ “κατά χάριν”, πού τράφηκαν μέ τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Κυρίου, πῶς τόλμησαν κατόπιν καί τά καταφρόνησαν καί τ' ἀρνήθηκαν καί καταπιάστηκαν μέ τά μαγικά;

Γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, λοιπόν, καί γιά τήν σωτηρία τῆς ψυχῆς σας, φυλαχθεῖτε, ἀδελφοί μου, φυλαχθεῖτε ἀπό τή μαγεία. Καί πάλι σᾶς λέω, φυλαχθεῖτε! Μήν πηγαίνετε σέ μάγους καί μάγισσες. Σ' ὅλες τίς περιστάσεις καί γιά ὅλες σας τίς ἀνάγκες νά προστρέχετε στήν βοήθεια τοῦ

Θεοῦ, στήν προστασία τῆς Θεοτόκου καί στίς πρεσβεῖες τῶν ἁγίων. Ἔτσι καί ἀπό τίς ἀσθένειες καί τίς ἀνάγκες σας θά ἐλευθερωθεῖτε, καί ἀπό τήν αἰώνια κόλαση θά λυτρωθεῖτε, καί τήν οὐράνια βασιλεία θά κληρονομήσετε, “ἥς γένοιτο ἀξιωθῆναι πάντας ἡμᾶς χάριτι τοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν”.